

Irena Habalik

tanítás

*a nyelven múlik a dolog
hogy kinek a nyelvét tanulom
arról énekelek
azt átkozom
a szavakat úgy
használod mint a korsót
addig jár a szó a fülbe
míg el nem törik
vajon a nyelv a szavakat
a fogat az ágat
ágálva töri ketté?
ki beszél kinek a
szája íze szerint?
alanyra alapozott állítmányon
fehér várakat szeretne
építeni
homokra épült vár
mire vár?
az ilyen ember vajon
alanyozó vagy álmodozó?
hagyjátok békében
nyugodni*

*ha rajtunk múlna
ki
vándorolnánk a nyelvből
így térjünk belé haza*

kivándorolva

*kivándorolva
egyik nyelvből a másikba
mint a kürtből a hang
mint a szitakötő a mezőről*

szorongatva félelemtől
haragtól és a szavak
szabadságának hiányának
zablájától a szájbán
szorongatva
kivándorolva

és míg a szem
és a fül lelkesedik
új formák képek és dalok
láttán hallatán
az egyik nyelv a másikban
megszólal és fáj

két nyelven
nyomulni lefelé
a mély rétegekig
és még mélyebbre ahol
a mélybe vetett
felemelkedik
és egy pillanatra felragyog
két nyelven
számlálni az órákat a sokszínűeket
amint átsiklanak
a kerítések fölött
a maszkot lehullajtani
tapintani a tükör előtt
az arcot
nem csodálkozni
mint aki kétségbe van esve
nem kételkedni
két nyelven

verset írni
szűnyogról és őszirózsáról
sietősen készülődni
a nyári boldogságra
két nyelven
hangokba vagy hallgatásba burkolózva
mintha ennek jelentősége volna
előrenézni
visszatekinteni

Márton László fordításai